

сжстий надежъ, за по-насно опрѣдѣленіе, и по-казова тоа сжстий прѣдмѣтъ, съдѣлава ся съ занятъ, или ся туря въ скобки.

Какъвъ дѣлъ на слово-то е думата *ѣжъ*? Въ какъвъ надежъ е, какъвъ родъ и зашто е турена въ тоа родъ?

Кждѣ. Какъвъ дѣлъ на слово-то е таа дума? Зашто ся начина съ рядовиѣ буквѣ?

Б ѣ л ѣ ж к а. Когато двѣ-тѣ капчици ся отнасятъ на нѣколко прѣдложения, раздѣленъ съ капчици съ запятъ, прѣво-то прѣдложение отъ тѣхъ ся начина съ главниѣ буквѣ; а когато ся отнасятъ на едно прѣдложение, тогава то ся начина съ рядовиѣ буквѣ.

Наловѣ. Въ какво наклонение е тоа глаголъ? Въ какво врѣмя?

Ти. Какъвъ дѣлъ на слово-то е таа дума? Намѣсто коѣ думѣ е турена?

Му. Какъвъ дѣлъ на слово-то е таа дума? Намѣсто коѣ думѣ е турена?

74. *Влѣкъ-тъ врѣзалъ на упашкѣ-тъ си кошницѣ.* *Влѣкъ-тъ врѣзалъ на упашкѣ-тъ му кошницѣ.* На чѣмъ упашкѣ *влѣкъ-тъ* врѣзалъ *кошницѣ* въ второ-то прѣдложение, на *своѣ-тъ* ли или на *чуждѣ*? А въ прѣво-то?

Правило. Лично-то *мѣстоимение* и въ трѣ-тъ рода и въ два-та броя чѣсто ся употрѣбава като притяжательно *мѣстоимение* (ми *намѣсто* моя, ти *и.* твоя, му *и.* негова, ни *и.* наша, ви *и.* ваша, имъ *и.* тѣхна). А когато *единъ* прѣдмѣтъ *принадлѣжи* на *сжстий* прѣдмѣтъ на *словес-то*, тогава *намѣсто* притяжательно *мѣстоимение* ся туря *мѣстоимение* *свой, си.*

Задаткы. *Ежъ-тъ* е чудна животино: *облѣ-кло-то* му е бѣдливо; *зрѣние-то* му е слабо; *слухъ-тъ* му е силенъ; когато му тропатъ на *мѣднѣ* *сждѣ*, *подскача*. — *Пауиъ-тъ* си *хвърля* *пера-та*, *иъ* му *из-*